

● گفتگو با «محمد امام»
هرمند نقاش

پرداختن به هنر از ضرورتهاي جامعه است

اشاره:

«محمد امام» فارغ التحصیل از دانشکده هنرهای زیبایی دانشگاه تهران و از سال ۱۳۵۳ در آموزش و پژوهش کرمان مشغول به خدمت است. وی تاکنون شاگردان زیادی تربیت کرده که بسیاری از آنها به عنوان پشتونهای فرهنگی این شهر محسوب می‌شوند. او که خود هرمندی نقاش است حرفه‌ایی جالب برای گفتن دارد. مصاحبه‌ای با او انجام داده‌ایم که در زیر از نظرتان می‌گذرد.

اگر حاصل فرآیند مغز مجموعه این مدرگات احساس تعادل باشد، انسان احساس رضایت خاطر می‌کند و در نتیجه می‌گوید چه تابلوی قشنگی یا چه موسیقی دلنشی! این احساس رضایت خاطر که حاصل تعادل مغز انسان است در واقع همان زیبایی است.

○ پرداختن به هنر و بالاخص هنر نقاشی در زمانه ما براساس کدام ضرورتها الزامی است؟ به عبارت دیگر هنر به ویژه هنر نقاشی چه عملکردی در جامعه ما دارد؟

■ دلایل بسیاری برای این ضرورت وجود دارد که در یک گفتگو محدود نمی‌گنجد. به مرحال برای درک این ضرورت تقاضا می‌کنم لطفاً لحظاتی چشمانتان را بینندید و در خیالتان تمامی آثار ادبی و هنری عیّن را که تاکنون آموخته اید از ذهنتان خارج کنید، فرض کنید فردوسی، مولوی، سعدی یا حافظ را نمی‌شناشید و از آنها هیچ چیز نشنیده‌اید. تصور کنید که هرگز موسیقی نشنیده‌اید، تمامی طرح‌های تزئینی، تقویش فرش و طرف و پارچه و آرم و پوستر و طرح جلد کتاب و مجلات و طرح سایر مصنوعات را از ذهن خود خارج کنید. فکر کنید هرگز داستانی نخوانده‌اید و نشنیده‌اید. رمان، تئاتر، سینما، عکاسی را فراموش کنید. آیا از زندگی و تاریخ انسانهای گذشته در ذهن شما چه چیزی جز وحشت جنگ و خرابی باقی می‌ماند؟ در این موقع انسان با سایر موجودات زنده چه فرقی دارد؟ به قول سعدی تو چه آدمی بی که از عشق بی خبری؟

○ آقای امام، لطفاً در باره خودتان بگویید. چرا و چگونه به نقاشی روی آوردید؟

■ ترجیح من دهم از جنبه‌های هنری و تجربیات کارم برای شما صحبت کنم. اگر چه از اوان کودکی، زیبایی‌های طبیعت و جلوه‌های هنری مرا مجدوب می‌کرد و توجه به آن صرفاً یک نوع علاقه شخصی بود ولی اکنون پرداختن به هنر را از ضرورتهاي جامعه و همین طور وظیفه‌ای بر عهده خود می‌دانم.

○ بسیار خوب. پس بفرمایید از دیدگاه شما هنر چه معنایی دارد؟ به عبارت دیگر تعریف شما از هنر چیست؟

■ تاکنون تعاریف زیادی از هنر ارائه شده است و آنچه که باید گفته شود توسط فلاسفه و پژوهشگران به شکل‌های گوناگون و گاه حتی متضادی مطرح شده است. یکی از این تعاریف می‌گوید: «هنر خلق زیبایی است». اگر این تعبیر را قبول داشته باشیم آن وقت لازم می‌شود تا زیبایی را هم تعریف کنیم و شرح دهیم. اگر چه «شرح مجموعه گل، مرغ سحر داند و پس» ولی به طور خلاصه، زیبایی به نظر من یعنی احساس تعادل. زیرا حواس ما، در برخورد با یک اثر هنری - مثل یک تابلو نقاشی و یا یک قطعه موسیقی - ادراکاتی خواهد داشت که این ادراکات از طریق رشته‌های عصبی مغز منتقل شده و در آنجا مورد سنجش و مقایسه قرار می‌گیرد.

کرت

موسیقی ملایم و یا پرتحرک گوش می‌کنیم، تحت تأثیر ریتم آن قرار می‌گیریم و در مراسم نظامی برای القای نظم از ضرایب این بخصوصی که بیانگر ریتم منظم است استفاده می‌شود. یک نقاش تلاش زیادی می‌کند تا وحدت را در تابلوی خود ایجاد نماید. درک وحدت برای بیننده که عنصری از یک جامعه است چیز کمی نیست، بقای یک مجموعه بستگی به وحدت آن جامعه دارد.

عناصر دیگری هم در تابلو وجود دارد. رنگ یکی از عناصر مؤثر است. آیا تأثیر رنگ‌های قرمز و لالکی که در فرشاهای زیر باستان می‌بینیم با تأثیر رنگ‌های فیروزه‌ای و آبی که در کاشیکاری بنای‌های مذهبی مشاهده می‌کنیم، یکی است؟ مسلماً خیر، رنگ‌های گرم فرشها توجه ما را به زیبایی‌های مادی و زیبایی جلب می‌کند و رنگ آرام کاشیکاری‌ها، هیجانات ذهن ما را کاهش می‌دهد، روح ما را از دنیای زمینی جدا می‌کند و یک آرامش معنوی و آسمانی در ما ایجاد می‌نماید.

پرداشت هنرمند از جهان پیرامونش نیز نکته آموزنده دیگری است. لطفاً در این دو شعر به جهان بینی متفاوت هائف و عطار توجه بفرمایید. هائف می‌گوید: «دل هر ذره را که بشکافی، آفتابیش در میان بینی» و عطار می‌گوید: «زمین برگرد این ته طاق مینا، چو خشخاشی بود بروی دریا». زاویه دیدها، کاملاً مخالف هم است. یکی از جزء به کل می‌رسد و دیگری در کل مستهلك می‌شود. اینها تأثیرات هنری است بر ذهن بیننده که در جهان بینی و در نتیجه در منش او تأثیر خواهد گذاشت. اگر یک مجموعه معماری خوب را با یک مجموعه معماری نامتاسب مقایسه کنیم می‌بینیم، صالح هر دو یکی است. گنج و آجر و غیره که در هر دو به کار رفته - عنصری که این دو مجموعه را از هم متمایز می‌سازد، عنصر مادی نیست.

در یک فضای معماری خوب همان عناصر تعادل و وحدت و ترکیب بندی به صورت صحیح و برایه عملکردهای مادی و معنوی رعایت شده است. بنا دارای زیبایی و شخصیت مستقل فرهنگی است و خلاصه در ضمن این که محیطی مناسب برای زندگانی، کار، عبادت، و یا سایر فعالیتهای بشری است، یک مجموعه هنری نیز هست. ولی معماری نوع دوم به لحاظ نبود آن وحدت، یک توده رُشت و بی هویت است که به درد زندگانی هم نمی‌خورد. اینها خاصیت‌های هنر است که در کلیه شاخمهای هنرها تجسسی صادق است. یک تابلوی خوب از طبیعت بی جان هم، جهان بینی و فرهنگ هنرمند را مشخص می‌کند و پرای جامعه، خود یک فرهنگ می‌شود. در ضمن باید عرض کنم که حتماً یک کار هنری اصیل متاثر از جامعه، خود آینه تمام تماشی فرهنگ جامعه خواهد بود، به عبارت دیگر هنرمند باید وجودان آگاه و هشیار جامعه خود باشد.

وقتی که «پیکاسو» تابلوی خند چنگ خود موسوم به «کورنیکا» را کشید قصد بیداری و آگاهی مردم را داشت. در تئاتر، قریب به اکثر کارهای «برست» همین منظور را می‌رساند.

وقتی که «نیما» می‌گوید: «غم این خفته چند، خواب در چشم تم می‌شکند» نگرانی او وجودان خواب الود مخاطبی است.

به هر حال بدون اطلاع از دستور زبان هنری، مطالعه و لذت بردن از این آثار به راحتی می‌ترسد و اگر چنانچه برخی از مردم توانند از شنیدن یک قطعه موسیقی و یا دیدن یک تابلوی نقاشی برداشت خوبی داشته باشند، این گناه هنرمند نیست. به قول هائف:

چشم دل باز کن که جان بینی

آنچه نادیدنی است، آن بینی
○ شما از آموزش هنر نقاشی در مدارس و یا کلاس‌های آزاد چه هدفی را دنیا می‌کنید و اصولاً آیا قصد دارید که با آموزش هنر نقاشی همه دانش آموزان نقاش شوند؟!

به نظر من جلوه‌های انسانی جایی ظاهر می‌شود که انسان به معنیت و هنر پرداخته است و در غیر این صورت به قولی مثل موش کوری است که در بین جمع کردن و خوردن و دریدن و از بین بردن است از مرحوم «نیما پوشیچ» که بزرگی کار و اندیشه او آن طور که حق کارهای ایشان برای عموم ناشناخته مانده در بخشی از شعر «فقتوس» از زبان این مرغ آینده نگر و قداکار قریب به این مضمون را می‌سراید:

حسن می‌کند که زندگی او چنان مرغان دیگر از به سر آید
در خواب و خورد رنجی بود کز آن تسوان نام برد...
نمونه‌های زیادی را می‌توان در این زمینه ارائه داد. برای مثال این یک نمونه از شعر حافظ:

تو کز سرای طبیعت نمی‌روی بیرون

کجا به کوی طریقت گذر توانی گرد
که منظور از سرای طبیعت، کالبد و سراچه تن آدمی و طبایع اوست که اگر هدف انسان فقط پرورش جسم او باشد راه به دوست نخواهد برد. نمونه دیگری از سعدی بیاورد که می‌فرماید:

دل، صورت آینه غیب است ولیکن

شرط است که برآینه زنگار نباشد
کار هنرمند، زدون همین زنگار از آینه روح آدمی است. نمونه‌های دیگری از اندیشه‌های پاک انسانی را می‌توانیم در زنگ کاشیها و آرامش صحن مساجد، بهشت روح افزای فرشها و وحدت طرح‌ها و اسلامیها و خطوط چشم فریب و دلنویز هنر اسلامی مشاهده کنیم. به راستی وقتی به نمونه‌های چنین از فرهنگ پر از هنر خودمان نظر می‌کنیم از حسن زیبایی سرشار می‌شویم. ما برای تعدیل روح‌مان و زیبایی کردن محیط زندگیمان و بهتر بیان کردن منش انسانیمان به این آثار نیازمندیم. انسان به صورت ذاتی و فطری زیبایی را دوست دارد.

انسان غارنشین با همه مشکلاتی که پیرامون خود داشت، در تلاشی که برای بقای زندگانیش می‌کرد از نشان دادن جلوه‌های عاطفی و معنوی خود غافل نبود. انسان چندهزار سال پیش وقتی که برای استفاده روزمره، ظرف سفالی می‌ساخت سعی می‌کرد که صادقانه، سلیقه، ذوق، اندیشه و احساس خود را نیز در شکل ظروف بگنجاند. بدین صورت فرهنگ خود را شکل داده و به دیگران ارائه کرده است. این بیان احساس و القای فرهنگ را در کلیه آثار معماری گذشتگان نیز مشاهده می‌کنیم. در ضمن نباید تصور کنید که علم بدنون هنر عصای دست انسان می‌شود و به او کمک می‌کند. اگر درکی از زیبایی و معنویت دو انسان نباشد چرا غ علم هم فروغ خواهد بود. هزاران انسان در چند خلیج فارس از بالاترین تکنولوژی و جدیدترین دستاوردهای علمی استفاده کرده‌اند، تا هزاران انسان دیگر را از بین ببرند. هردو سراهم این چنگ متأثر از افزون‌غلای بود و اگر کمی و فقط کمی از معنویت در این سیستمها وجود داشت، این همه سرمایه‌های انسانی و نتیجه تلاش و زحمت انسانها از بین نرفته بود.

نتیجه علم بدنون معنویت چشمان اشکیار و دلهای پراز حسرت جانهایی است که در غم مرگ عزیزانشان سر به زانوی غم گذاشته‌اند.

○ کشیدن یک تابلوی زیبا از طبیعت بی جان چگونه می‌تواند به انسان معنویت ببخشد؟ تهایتاً فایده اجتماعی آن چیست؟

■ هنرمند برای خلق یک تابلوی خوب نقاشی نکات فنی زیادی را باید رعایت کند که هر کدام از این نکات تأثیرات مطلوب و خاصی در چشم و ذهن بیننده خواهد گذاشت. از جمله این نکات ایجاد ریتم، نظم، تعادل و وحدت است. اگر برخورد تماشاجی با این گونه تابلوها نکرار شود، ذهن او تحت تأثیر این عوامل شکل می‌گیرد و ذوق جمال شناختش پرورش می‌پاید. شاید در مورد موسیقی این مورد را زودتر درک کنیم. وقتی که به یک

● انسان به صورت ذاتی و فطری زیبایی را دوست دارد.

● اگر در کی از زیبایی و معنویت در انسان نباشد چرا غ علم هم بی فروع خواهد بود.

● یک کار هنری اصیل متأثر از جامعه، خود آینه تمام نمای جامعه است.

● هسته اولیه آموزش هنر باید در برنامه ریزیهای آموزش و پرورش تشکیل شود.

ابران به سایر کشورها می گردد.

مهمنترین محصول صادراتی غیرنفتی کشور ما فرش است و این تها به دلیل زیبایی و کیفیت مطلوب هنری آن است که توانسته در دنیا شهرتی بی نظری داشته باشد. یکی دیگر از جنبه های متیت اقتصادی هنر، غنی شدن موزه های هنری کشور است که در نهایت باعث جلب توریسم و درآمد زیاد ارزی برای کشور خواهد شد.

○ اگر باور داشته باشیم که هنر در کلیه شرکت زندگی مادی و معنوی انسانها تأثیر مستقیم و اثر سرتاسری دارد، برای رشد و تعالی این عنصر حیات بخش چه باید کرد؟
به عبارت دیگر نقش خانواده ها و دولت و جامعه در این زمینه چیست؟

■ هسته اولیه آموزش هنری جامعه باید در برنامه ریزی های آموزش و پرورشی گنجانده شود. برای موفقیت در آموزش هنر مدارس، احتیاج به تربیت نیروی متخصص است. برای تربیت چنین نیرویی دانشگاهها سهم عده ای بر عهده دارند. آموزش عمومی هم بر عهده رسانه های

گروهی، خصوصاً تلویزیون است. راه دیگر آموزش عمومی، کلاس های ویژه هنری در خانه های فرهنگ سرتاسر کشور است. نقش کتابهای هنری و مجلات اختصاصی در امر آموزش نیز خیلی زیاد است، اما مذاقانه کتابهای هنری خصوصاً در زمینه هنرهای تجسمی بسیار اندک است. گاهی هم اگر کتابی در این زمینه منتشر می شود، علاوه بر تقدیمی که در ترجمه و یا تألیف و چاپ تصاویر دارد به قیمت گرانی عرضه می شود و با تبراز کمی که اینگونه کتابها دارند سریعاً روانه بازار سیاه می شوند. هر حال اگر دلمان می خواهد از غنای فرهنگی صحبت کنیم، اگر می خواهیم از رونق اقتصادی پرخوردار باشیم، اگر می خواهیم در زمینه صادرات پیشرفت کنیم، اگر می خواهیم به درآمد ارزی افزوده شود، اگر می خواهیم جامعه ای با روحیه شاد و زنده و خلاق داشته باشیم و شهرهای ما از رونق پیشتری پرخوردار شوند و خلاصه اگر می خواهیم در دنیا مطرح باشیم و قلب دیگر ملتها را تسخیر کنیم، هنر را هم نباید فراموش کنیم. باید برای ارتقای کیفیت فعالیتهای هنری کشور دست به دست هم بدھیم و تلاش کنیم. باید پرداختن به مقوله هنر در برنامه های دولت جایگاه ویژه ای داشته باشد و دانشگاهها سهم عده ای در این برنامه ریزی بر عهده گیرند.

○ متشکر از اینکه وقتی را در اختیار مان گذاشتید. آیا صحبت خاصی ندارید؟

■ نه، از شما و مسئولین فصلنامه کرمان متشکرم و برایتان آرزوی موفقیت می کنم.

■ خبر، چنین قصدی در بینش من نیست، چرا که جامعه به آن همه نقاش نیاز ندارد. بلکه هدف از آموزش هنر این است که تواناییهای شاگردان تقویت شود و قدرت ابتكار و خلاقیت در آنها افزایش یابد. ضمناً با مطالعه عملی آثار هنری در حقیقت با فرهنگ و تاریخ گذشتگان خود آشنا شوند. همچنین الفبای زبان هنری را می آموزند و در پرخوردهای آثار هنری از هر قوم و ملتی که باشد می توانند آن را تجزیه و تحلیل کرده و درک نمایند. علاوه بر اینها پرداختن به کار هنری برای شاگردان ضمن این که یک تفنن و سرگرمی سالم به شمار می رود، به آنها می آورد که چگونه محیط زندگانی خود را زیباتر کنند و جنبه های بدنی زندگی را ازین بینندگان تجلوه های انسانی در آنها تقویت شود. علاوه بر اینها آموزش هنر، یک مطالعه عملی تاریخ هنر نیز می باشد. این تکه را هم باید عرض کنم که آموزش هنر در مراکز تربیت معلم به معلمان اینده امکان می دهد تا از هنر به عنوان یک وسیله کمک آموزشی بسیار مؤثر و ارزان و در دسترس بهره مند شوند.

○ کاربرد هنر را در عرصه اقتصاد کشورها چگونه ارزیابی می کنید؟

■ یکی از اهرمای مؤثر در پیشرفت اقتصادی و سیاسی هر کشوری تواناییهای هنری آن کشور است. از آنین توانایی در زیباسازی شهرها، ساختمانها، مدارس و بیمارستانها استفاده می کنند، در طراحی مصنوعات از هواپیما و ماشین گرفته تا یک لیوان استفاده می نمایند و محصول عرضه شده را به صورت زیباتری ارائه می کنند. این امر از نظر کیفیت روانی و جمال شناختی مطلوب نیاشد، بتواند در عرصه بازار جهانی با محصولات سایر کشورها رقابت نماید.

هنر بسته بندی محصولات و تبلیغات تجاری از جمله تلاش های عظیم دیگری است که هر کشور موفق در امر صادرات، باید داشته باشد. توجه به امر بسته بندی و ارائه محصولات به صورتی زیبا، یکی از شروط اولیه برای صادرات محسوب می شود. اگرچه خرما و پسته استان کرمان در دنیا کم نظری است و محصولات کشاورزی و معدنی بی نظر دیگری هم (مانند بعضی سنگهای تزئینی) داریم، ولی به لحاظ توجه کم در شکل عرضه، مشکلاتی در امر صدور این کالاهای به وجود می آید.

زمینه دیگر از فعالیتهای هنری، صنایع دستی است. پرداختن به این جنبه هنری، خود یک شرح جداگانه و مفصل می طلبد. به طور خلاصه توجه به صنایع دستی موجب ایجاد کار به ویژه در روستاهای شود و افزایش درآمد ارزی کشور را بیشتر می کند و باعث صدور فرهنگ و هنر

کرن